Bogár László: A gy?zelem napja

2025 május 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nyolcvan évvel ezel?tt véget ért a második világháború.

Aligha véletlen azonban, hogy számos történész inkább „harmincéves” háborúról beszél (1914-44) arra utalva ezzel, hogy az, amit formálisan els? és második világháborúnak látunk, az ugyanannak a globális konfliktus-

nyalábnak két, id?ben ugyan analitikusan szétválasztható, de valójában elszakíthatatlan szakasza. Érdemes tehát eltöprengeni azon, hogy vajon mi is rejlik e szörny? tragédia tektonikus mélységeiben.

Amit el?ször is rögzítenünk kell az az, hogy mivel a modern nyugat sohasem volt egyetlen egységes birodalom, hanem egymással vetélked?, a globális dominanciáért harcoló és legalább is látványtechnikai felszínen nemzetállamnak t?n? entitások permanens küzdelme. Az elmúlt hatszáz év során id?rendi sorrendben a portugálok, spanyolok, hollandok, franciák és britek csatáztak egymással sok millió halálos áldozattal járó háborúkban, nagyjából egy-egy évszázadon keresztül mindegyikük volt „hegemón”, és a saját évszázadában ? volt a globális világbirodalom.

Az állandó konfliktusuk ellenére azonban abban közös volt az érdekük, hogy a kontinentális Európa területén ne lehessen kihívójuk. Mind az öten a világtengereket uralni kívánó hajós és keresked? nemzetek voltak, akik a saját évszázadukban egyúttal a világ pénzhatalmi központját is adták. (A portugál escudo, a spanyol peso, a holland gulden, a francia „Lajos arany”, az angol font sterling a világ meghatározó tartalék valutái voltak a maguk korában.) Geopolitikai stratégiájuk legfontosabb közös eleme az volt, hogy az ebben a fél évezredben a két nagy kontinentális birodalom, a németek és oroszok számára értelmezhetetlen maradjon a fenti öt országhoz hasonló világbirodalmi státusz.

Ám a hanyatló szakaszába lép? brit világbirodalom számára egyre mélyebb aggodalmat jelentett, hogy az 1871-ben a franciák felett megsemmisít? gy?zelmet arató „második” német birodalom (az „els?” a német-római birodalom volt) meger?södése. A németségnek ez a második birodalma a modern nyugat legf?bb „viv?-anyagát” jelent? technológia terén egyértelm?en világels? volt, ipari potenciálja megel?zte a brit birodalomét, és a polgárháború után szintén exponenciálisan növekv? Amerikai Egyesült Államokét is. Mindez mindkét angolszász hatalom számára globális kihívást jelentett, különös tekintettel arra, hogy addigra világossá vált, Oroszország roppant energia- és nyersanyag-lel?helyei feletti német ellen?rzés esetleges megszerzése, a német–orosz hosszútávú együttm?ködési rendszer létrejötte végzetes csapást jelentett volna az angolszász világuralom számára.

A 19. század végére tehát közös törekvésük legf?bb célját az adta, hogy a német és orosz birodalmat minden lehetséges eszközzel meggyengítsék, illetve a köztük kialakuló együttm?ködési rendszert szétzilálják. Ez magyarul azt jelentette, hogy a németek és oroszok közötti permanens háború folyamatos kiprovokálása, a „programozott káosz” vált alapvet? stratégiai céljukká, és maradt is napjainkig. Mivel a Baltikumtól a Balkánig terjed? „Köztes Európa” vált a német és orosz geopolitikai célok ütköz?-zónájává, így érthet? módon e térség feszültségeit ürügyül használva próbáltak egy olyan tartós német–orosz „nagy háborút” kiprovokálni, amelynek során szép lassan kölcsönösen megsemmisítik egymást. Hogy így már egyikük se legyen képes fellépni az újabb „birodalomváltás” ellen, amelynek nyomán a lehanyatló brit birodalom helyére a feljöv?ben lév? Amerikai Egyesült Államok kerüljön sorrendben hatodik birodalomként. Ezért kellett egymás ellen fordítani és háborúba taszítani a német és orosz birodalmat, majd a bolsevizmus fed?néven emlegetett ideológiai diverzióval szellemileg is romba dönteni mindkett?jüket.

Miután a húszas évek során végtelen nyomorúságba és így a teljes kifoszthatóság állapotába lökték ?ket, a harmincas évekt?l kezdve a világot irányító pénzhatalmi struktúrák újabb játszmába kezdtek. A német (most már sorrendben „harmadik” birodalom) nyílt és közvetlen megfinanszírozásával, és a sztálini szovjet birodalom el?ször közvetett, aztán e pénzhatalom által kiprovokált német támadás után nyílt és közvetlen finanszírozásával a „harmincéves” háború els? világháború fed?néven említett els? szakaszánál is pusztítóbb konfliktusba taszították mindkett?jüket.

El?ször 1938-ban Münchenben a német birodalommal kötnek szövetséget az oroszok ellen, majd miután a németek mégis az oroszokkal kötnek szövetséget az angolszász kett?s birodalom ellen, akkor a német–orosz háború kiprovokálásával az oroszokkal kötnek szövetséget a németek ellen. Az már csak „hab a tortán”, hogy a háború után újra a németekkel kötnek szövetséget az oroszok ellen, akárcsak most az Ukrajna területét „l?térként” használó akció során. Az oroszok ugyan most nemzet-kohéziót szolgáló mitológiájuk alapján „kénytelenek” úgy tenni, mintha a német birodalom feletti gy?zelmüket ünnepelnék, ám egykori „szövetségesük”, az angolszász birodalmak alkotta „Nyugat” az, aki most már harmadszor látszik gy?zelmet aratni, mert bár (legalább is egyel?re) nem sikerült egymás kölcsönös megsemmisítésére rábírni a németeket és oroszokat, de ami késik, az nem múlik!

A cél változatlanul ez, noha az amerikai birodalom hatalmi struktúráiban végbe men? stratégiai törés most némileg talán módosíthatja ezeket a több, mint egy évszázada ismétl?d? mintázatokat. Szóval kedves oroszok, valóban úgy gondoljátok, hogy ez a ti gy?zelmetek napja? Óh, szent együgy?ség! Valaki gy?zött, de hogy az nem ti voltatok,

vagytok és lesztek, az biztos!

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló